

Sygn. akt VIII C 1312/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko M. S.

o zapłatę 1.288,18 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 1312/16

UZASADNIENIE

W dniu 25 stycznia 2013 roku powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu M. S. w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powództwo o zapłatę 1.288,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. **(pozew k. 2-5)**

W dniu 13 lutego 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VI Nc-e (...)), który utracił moc w całości na skutek wniesienia przez pozwanego sprzeciwu, zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Następnie powód uzupełnił braki pozwu w terminie i podtrzymał powództwo w całości. **(zarządzenie k. 1, pismo procesowe k. 26, pozew k. 27-28)**

Pozwany uzupełnił swój sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc go na urzędowym formularzu SP. Podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. **(sprzeciw z załącznikami, k. 44-53)**

Na rozprawie w dniu 7 grudnia 2016 roku w imieniu powoda nikt się nie stawił, pełnomocnik powoda został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany nie zakwestionował faktu zawarcia umowy z pierwotnym wierzycielem (...) Centertel, jednakże podniósł m.in. zarzut braku legitymacji czynnej powoda. **(skrócony protokół rozprawy k. 60-61, zapis przebiegu rozprawy k. 62, potwierdzenie odbioru k. 58)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany M. S. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie, której (...) Sp. z o.o. w W. była zobowiązany do świadczenia na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych, pozwany zaś do uiszczania na jej rzecz opłat za świadczone usługi. **(okoliczności bezsporne)**

W piśmie z dnia 16 stycznia 2013 roku, skierowanym do pozwanego, (...) S.A. zawarł informację o istnieniu długu w wysokości 1.284,75 zł z tytułu zawartej przez pozwanego z (...) Sp. z o.o. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, wzywając pozwanego do spłaty długu w określonym terminie. **(kserokopia pisma k. 41)**

W dniu 24 marca 2015 roku Bank (...) S.A. we W. zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności, szczegółowo określonych w umowie. **(kserokopia umowy sprzedaży wierzytelności k. 30-35)**

W wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej Nr (...) z 25 stycznia 2013 roku powód wskazał, że wysokość zobowiązania dłużnika, według stanu na dzień wystawienia niniejszego wyciągu, wynosi łącznie 1.288,18 zł, w tym 962,04 zł tytułem należności głównej, zaś 326,14 zł tytułem odsetek, zaś zobowiązanie wynika z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr dłużnika 1. (...), którą to wierzytelność (...) (...) nabył od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w dniu 25 marca 2011 roku. **(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej k. 29)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. nie wykazał, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanego M. S., wynikająca z zawartej przez niego z (...) Sp. z o.o. w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Powód nie wykazał swej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie, gdyż nie udowodnił, że nabył wierzytelność od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

Powód nie złożył umowy przelewu wierzytelności zawartej z pierwotnym wierzycielem (...) Spółką z o.o. w W., która to umowa miała być zawarta, według twierdzeń powoda, w dniu 25 marca 2011 roku. Do akt sprawy złożono jedynie kserokopię umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 24 marca 2015 roku i to nie z pierwotnym wierzycielem (...) Centertel), ale z Bankiem (...) S.A. we W..

Powód nie wykazał także, że wierzytelność dochodzona w przedmiotowej sprawie rzeczywiście istnieje i przysługuje powodowi w wysokości wskazanej w pozwie.

Powód złożył wprawdzie do akt sprawy wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej, jednak wyciąg ten nie ma mocy prawnej dokumentu urzędowego, zatem nie stanowi on dowodu tego, co zostało w nim zaświadczone i nie korzysta ze szczególnych uprawnień procesowych co do jego mocy dowodowej w niniejszym procesie przeciwko konsumentowi.

W wyroku z dnia 11 lipca 2011 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt P 1/10 (Dz.U. 2011, Nr 152, poz. 900), Trybunał Konstytucyjny orzekł bowiem, że art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. 2004, Nr 146, poz. 1546 ze zm.) w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 20 Konstytucji.

Trybunał Konstytucyjny oceniał część przepisu ustawy o funduszach inwestycyjnych, która nadaje księgom rachunkowym funduszu sekurytyzacyjnego oraz wyciągom z tych ksiąg moc prawną dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta. Znaczenie art. 194 ustawy o funduszach inwestycyjnych polegało na zmianie reguł dowodowych w postępowaniu cywilnym. Konsument, pozwany przez fundusz sekurytyzacyjny, który kwestionował istnienie albo wysokość zobowiązania musiał wykazać, że nie jest dłużnikiem z tytułu zobowiązań nabytych przez fundusz sekurytyzacyjny i ujętych w jego księgach rachunkowych. Konsekwencją tego przywileju było pogorszenie sytuacji procesowej dłużnika, który musiał bronić się przed powództwem podmiotu wobec którego nie zaciągał zobowiązania. Gdyby wierzytelność nie została zbyta na rzecz funduszu, pierwotny wierzyciel występując z powództwem przeciwko dłużnikowi nie mógłby korzystać ze specjalnych uprawnień procesowych. W omawianym wyroku ***Trybunał stwierdził brak konstytucyjnie wartościowych argumentów uzasadniających utrzymywanie zakwestionowanego przywileju procesowego, wskazując, że uprzywilejowanie ksiąg rachunkowych funduszy sekurytyzacyjnych i wyciągów z tych ksiąg w postępowaniu cywilnym prowadzi do naruszenia zarówno zasady równości stron w procesie cywilnym, jak i zasady sprawiedliwości społecznej wyrażonej w art. 2 konstytucji, co jest rozwiązaniem sprzecznym z konstytucyjną zasadą polityki państwa wynikającą z art. 76 konstytucji - zasadą ochrony praw konsumentów.*** Przywilej funduszu sekurytyzacyjnego powodowa, bowiem umocnienie istniejącej z natury rzeczy przewagi wyspecjalizowanego podmiotu rynku kapitałowego wobec konsumenta.

Powód nie udowodnił faktu nabycia wierzytelności w drodze przelewu, zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwany jest obecnie dłużnikiem powoda.

Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku (I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76), że rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności jeżeli strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Powództwo w przedmiotowej sprawie musiało zatem podlegać oddaleniu w całości, jako nieudowodnione, gdyż powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej.